

статии сърдцата на будната българска младежъ. Левски тръгналъ отъ градъ на градъ, отъ село на село и покрилъ цѣла България съ революционни комитети.

По искане на турското правителство, ромънскитѣ власти спрѣли „Свобода“, но Каравеловъ не се отчаялъ и наскоро го възобновилъ съ име „Независимостъ“. Вестникътъ се разпространявалъ въ България тайно. Младежитѣ го чели съ жадность, чорбаджиитѣ го посрѣщали враждебно, а турцитѣ бѣлвали гущери и обявили Каравелова за предателъ. Неговъ сътрудникъ въ вестника билъ пламенния поетъ Хр. Ботевъ. Двамата работѣли беззаветно за свободата на отечеството. Надеждитѣ на всички се закрѣпвали и порасвали. Но не за дълго.

Презъ 1873 година предателска ржка тикнала Левски въ ржцетѣ на турската власть, а заедно съ него били хванати, затворени или изпратени на заточение стотина хора отъ комитета. Революционното дѣло се разстроило. Тая злополука силно повлияла на Каравелова: той отпадналъ и духомъ и тѣломъ, не само защото виждалъ, че не ще се намѣри достоенъ замѣстникъ на Левски, но защото станало вече ясно, че народътъ не е добре подготвенъ, за да разбере важността на революционната борба. И Каравеловъ, следъ толкова трудъ и страдания, оскърбенъ и огорченъ отъ другаритѣ си, решилъ да се откаже отъ комитетското дѣло и да се заложи само съ книжовна работа — да просвѣщава народа. На 15 януарий 1875 година той започналъ да издава научно двуседмично списание „Знание“. Начело на революционния комитетъ въ Букурещъ застаналъ Бо-